

Sygn. akt I C 1154/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Stelska

Protokolant: Dorota Twardowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014 roku w Lublinie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej z siedzibą w K.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w części dotyczącej należności głównej tj. kwoty 159 059,82 (sto pięćdziesiąt dziewięć tysięcy pięćdziesiąt dziewięć złotych 82/100) złotych;

II. zasądza od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. odsetki ustawowe w następującej wysokości:

- od kwoty 11 140,29 (jedenaście tysięcy sto czterdzieści 29/100) złotych od dnia 22 grudnia 2012 roku do dnia 12 grudnia 2013 roku;

- od kwoty 34 048,50 (trzydzieści cztery tysiące czterdzieści osiem 50/100) złotych od dnia 29 grudnia 2012 roku do dnia 12 grudnia 2013 roku;

- od kwoty 386,37 (trzysta osiemdziesiąt sześć 37/100) złotych od dnia 24 stycznia 2013 roku do dnia 12 grudnia 2013 roku;

- od kwoty 21 990,90 (dwadzieścia jeden tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt 90/100) złotych od dnia 17 lutego 2013 roku do dnia 28 stycznia 2014 roku;

- od kwoty 93,99 (dziewięćdziesiąt trzy 99/100) złotych od dnia 2 marca 2013 roku do dnia 25 lutego 2014 roku;

- od kwoty 24 610,62 (dwadzieścia cztery tysiące sześćset dziesięć 62/100) złotych od dnia 14 marca 2013 roku do dnia 25 lutego 2014 roku;

- od kwoty 21 023,77 (dwadzieścia jeden tysięcy dwadzieścia trzy 77/100) złotych od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia 6 marca 2014 roku;

- od kwoty 19,55 (dziewięćnaście 55/100) złotych od dnia 19 kwietnia 2013 roku do dnia 6 marca 2014 roku;

- od kwoty 1 127,91 (jeden tysiąc sto dwadzieścia siedem 91/100) złotych od dnia 3 maja 2013 roku do dnia 13 marca 2014 roku;

- od kwoty 23 215,54 (dwadzieścia trzy tysiące dwieście piętnaście 54/100) złotych od dnia 19 maja 2013 roku do dnia 13 marca 2014 roku;

- od kwoty 1 254,14 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt cztery 14/100) złotych od dnia 8 czerwca 2013 roku do dnia 23 kwietnia 2014 roku;

- od kwoty 15 630,41 (piętnaście tysięcy sześćset trzydzieści 41/100) złotych od dnia 16 czerwca 2013 roku do dnia 23 kwietnia 2014 roku;

- od kwoty 1 409,40 (jeden tysiąc czterysta dziewięć 40/100) złotych od dnia 16 czerwca 2013 roku do dnia 23 kwietnia 2014 roku;

- od kwoty 1 282,31 (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt dwa 31/100) złotych od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia 23 kwietnia 2014 roku;

- od kwoty 1 826,12 (jeden tysiąc osiemset dwadzieścia sześć 12/100) złotych od dnia 29 czerwca 2013 roku do dnia 23 kwietnia 2014 roku;

III. w pozostałej części powództwo dotyczące odsetek ustawowych oddala;

IV. zasądza od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 11 570 (jedenaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 1154/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 sierpnia 2013 roku (data stempla pocztowego k. 61), powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagała się wydania przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w K. nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, zobowiązującego pozwanego do zapłaty na jej rzecz kwoty 159.059,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności poszczególnych kwot do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3 617 złotych. W przypadku przekazania sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym lub wniesienia przez pozwanego zarzutów, powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 159.059,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi jak wyżej oraz dalszych kosztów postępowania i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7 200 złotych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zgodnie z zawartą umową, dostarczył pozwanemu środki farmaceutyczne. Towar został odebrany. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń jakościowych ani ilościowych dostarczonego towaru. Z tytułu dokonanej sprzedaży, powód obciążył pozwanego fakturami VAT z odroczonym terminem płatności. Pełnomocnik powoda, w dniu 25 lipca 2013r., wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikających z faktur, pod rygorem wytoczenia powództwa o zapłatę. Pomimo wezwań, pozwany nie uścił wymaganej wierzytelności (pozew wraz z uzasadnieniem k. 2-4).

Zarządzeniem z dnia 09 września 2013r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Sprawa skierowana została do postępowania upominawczego (zarządzenie k 63).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 października 2013 roku, Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł, że pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. obowiązany jest do uiszczenia, w terminie dwóch tygodni, na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 159.059,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wymagalności poszczególnych kwot do dnia zapłaty oraz kwoty 5 605,25 zł tytułem

zwrotu kosztów postępowania albo wnieść w tymże terminie sprzeciw (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 70-71).

Nakaz zapłaty został doręczony pozwanemu w dniu 21 października 2013 roku, zaś w dniu 4 listopada 2013 roku pozwany złożył sprzeciw, w którym nakaz zapłaty zaskarżył w całości zarzucając obrazę prawa materialnego w zakresie art. 5 k.c. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę należności ubocznych – odsetek ustawowych od należności głównych i według terminów wymagalności według pozwu – do wysokości kwoty 94,56 złotych, a także rozłożenie na siedem rat należności głównej w kwocie 159 059,82 zł. wraz z odsetkami ustawowymi oraz nieobciążanie pozwanego kosztami procesu lub zasądzenie tylko połowy tych kosztów.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że zgodnie z treścią umów, które wiązały obie strony, odsetki należały się powódce od daty wymagalności tj. od 31 dnia po dacie doręczenia każdej z faktur do siedziby pozwanego. W dalszej części uzasadnienia sprzeciwu pozwany przedstawił terminy rozpoczynające bieg odsetek za czas opóźnienia w zapłacie należności głównych oraz prawidłowo określonego terminu płatności. Różnica pomiędzy odsetkami ustawowymi wyliczonymi wg terminów płatności (wymagalności) dotyczyła kwestionowanej przez pozwanego kwoty 94,56 zł. Pozwany wskazał ponadto, że znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, co w jego ocenie uzasadnia rozłożenie spłaty zasądzonej na rzecz powoda należności głównej i odsetek na 7 rat. W sposób szczegółowy opisał swoją sytuację finansową. Wskazał, że pozwanego obciąża spłata wysokiego kredytu bankowego i obowiązek zapłaty zobowiązań wymagalnych, których łączna kwota jest wysoka (zwrotne poświadczenie odbioru k. 74 oraz sprzeciw k. 76-82).

W piśmie opatrzonym datą 8.01.2014 roku, nadanym w Urzędzie Pocztowym w dniu 29.04.2014r., powód oświadczył, że cofa pozew ze zrzeczenia się roszczenia w zakresie należności głównej w wysokości 159.059,82 złote i w tym zakresie wnosił o umorzenie postępowania. Wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz odsetek ustawowych liczonych od podanych w tym piśmie kwot za okres od dnia wymagalności tych kwot do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pisma powód podkreślił, że cofnięcie powództwa dotyczy wpłat dokonanych przez pozwanego po wniesieniu pozwu. Spłaty dokonane po wniesieniu pozwu powinny być traktowane jako przegranie sprawy. Strona przegrywająca obowiązana jest w myśl art. 98 k.p.c., zwrócić stronie przeciwnej koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Pozwany nie wykazał, że istnieją podstawy do wydania rozstrzygnięcia o kosztach procesu w oparciu o zasady słuszności. Zdaniem powoda w pozwie prawidłowo określone zostały terminy wymagalności faktur oraz w sposób prawidłowy powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za czas opóźnienia, o którym mówi art. 481 k.p.c., od dnia wymagalności do dnia uznania środków na rachunku bankowym powoda. Wobec wskazania przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty odmiennych terminów wymagalności poszczególnych faktur VAT, powód cofnął powództwo w zakresie odsetek ustawowych zgodnie ze wskazaniem przez pozwaną. Odnosząc się do opisaną przez stronę pozwaną jej sytuacji finansowej powód podniósł, że pomimo zrozumienia trudnej sytuacji, w której znalazł się pozwany, powód nie może ponosić z tego tytułu ujemnych konsekwencji, gdyż stanowiłoby to naruszenie zasad praworządności w demokratycznym państwie prawnym. Pozwany nie może tłumaczyć się brakiem środków przekazywanych przez NFZ i odmówić zapłaty za towar, który mu dostarczono. Nie można bowiem przerzucać na dostawców SPZOZ skutków niższego kontraktu z NFZ, czy też braku finansowania świadczeń ponad limitowych. Pozwany mógł prowadzić swoją działalność między innymi z uwagi na dostarczone mu przez powoda towary. Zawierając umowę kupna – sprzedaży pozwany zobowiązał się do zapłaty ceny za zakupiony towar. Zapłata została przesunięta w czasie o 30 dni od dostarczenia towaru, co powinno umożliwić pozwanemu wywiązanie się z zobowiązań umownych (pismo przygotowawcze powoda k. 165-168).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W okolicznościach niniejszej sprawy, nawet po częściowym cofnięciu powództwa, roszczenie powoda w zakresie żądanych odsetek ustawowych należy uznać za częściowo uzasadnione.

Powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z pozwanym Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w K., w dniu 15 października 2012r. umowę nr (...), przedmiotem których było dostarczenie przez powoda na rzecz pozwanego sprzętu jednorazowego użytku. Umowa została zawarta na czas określony, od 15.10.2012r. do 14.10.2013r., a wartość tej umowy wynosiła 233 519,50 złotych. Zamawiający (pozwany) upoważnił wykonawcę (powoda) do wystawiania faktur VAT bez jego podpisu, natomiast zapłata za przedmiot umowy następować miała przelewem na konto wykonawcy w ciągu 30 dni od daty dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury do siedziby pozwanego. Zapłata miała być dokonana w dacie obciążenia rachunku zamawiającego. W ramach zawartej umowy powód dostarczał powodowi określony w umowie sprzęt jednorazowy. Podobnie też dostarczał pozwanemu prawidłowo wystawione faktury VAT. Pozwany uchybił obowiązkowi terminowej zapłaty wystawionych przez powoda faktur, pomimo przyjęcia towaru bez jakichkolwiek zastrzeżeń (okoliczności bezsporne, umowa z dnia 15.10.2012r. Nr (...) k. 22-24 i k 122-124, oferta przetargowa z dnia 28.09. 2012 roku k.25-29, faktury VAT k. 30-55 i k 88-113, wezwanie do zapłaty k. 56,).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje kwestia łączącej strony umowy, jak również fakt należytego ich wykonania przez powoda. W toku niniejszego postępowania pozwany nie zaprzeczał faktom i okolicznościom przedstawionym przez powoda, opierając sprzeciw od nakazu zapłaty na żądaniu zastosowania zasad orzekania przewidzianych w 5 k.c. i art. 320 kpc. Kwestionował wprawdzie sposób naliczenia przez powoda odsetek ustawowych, co wywołało rozbieżność w zakresie kwoty 94,56 zł., to kwestia to wobec przyznania tej okoliczności przez powoda, pozostaje już poza sporem.

Pozwany nie negował również zasady swojej odpowiedzialności. Przedmiotem zawartej przez strony umowy było dostarczenie przez powoda określonego w tej umowie jednorazowego sprzętu medycznego. Pozwany za dostarczony towar obowiązany był zapłacić cenę określoną w wystawionych fakturach VAT, których nie kwestionował.

Dla porządku jednakże, bez zbędnego wdawania się w szczegóły łączących strony umów wskazać należy, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić, a jeżeli przedmiotem zobowiązania od chwili jego powstania jest suma pieniężna, spełnienie świadczenia następuje przez zapłatę sumy nominalnej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej (vide art. 353 § 1 kc oraz art. 358¹ § 1 kc).

Zgodnie z ogólną dyrektywą interpretacyjną zawartą w art. 354 § 1 i 2 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (§ 1), w taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel (§ 2).

Z powyższego wynika, że normatywnymi kryteriami konkretyzującymi dłużną powinność jest nie tylko treść zobowiązania, która określa źródło kreujące stosunek zobowiązaniowy - najczęściej umowa, której postanowienia podlegają wykładni z uwzględnieniem art. 65 k.c., ale także cel społeczno-gospodarczy – czyli cel, który tkwi u podłoża zaciągania określonych rodzajów i typów zobowiązań, zasady współzycia społecznego – ich przejawem jest obowiązek lojalności dłużnika oraz ustalone zwyczaje pełniące rolę uzupełniającą i w żadnym razie nie mogą być sprzeczne z zasadami współzycia społecznego oraz ustawami. Zarówno dłużnik jak i wierzyciel mają baczyć na uzasadniony interes kontrahenta i nie czynić nic takiego co by wykonanie zobowiązania komplikowało, hamowało lub udaremniało, każdy z nich względem siebie jest zobowiązany do lojalności wynikającej z łączącego ich stosunku.

W niniejszej sprawie, powód swoje zobowiązanie wypełnił w całości, pozwany zaś uchylał się od spełnienia ciężącego na nim obowiązku świadczenia, doprowadzając do powstania opóźnienia w jego spełnieniu. Już po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie, a nawet po wydaniu nakazu zapłaty, pozwany spełnił swój obowiązek w zakresie należności głównej w całości. Tym samym wniosek pozwanego domagającego się rozłożenia należnego powodowi świadczenia głównego na raty stracił na aktualności i stał się bezprzedmiotowy. Postępowanie w zakresie należności głównej, z racji cofnięcia powództwa ze skutkiem prawnym (zrzeczenia się roszczenia), zostało umorzone w oparciu o treść art.

355§ 1 k.p.c. Przedmiotem sporu pozostała wobec tego nadal kwestia należnych powodowi odsetek ustawowych oraz powstałych kosztów procesu sądowego.

Przypomnieć należy, że w tym zakresie pozwany domagał się;

- ustalenia terminu rozpoczęcia biegu odsetek ustawowych od daty wskazanej przez siebie w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty;
- rozłożenia należności wynikającej z odsetek ustawowych na raty;
- nie obciążania pozwanego kosztami procesu należnymi powodowi bądź zasądzenia od niego tylko połowy tych kosztów.

Pierwsza wymieniona wyżej kwestia również straciła aktualność, bowiem powód wyraził zgodę na zaproponowane przez pozwanego daty rozpoczęcia biegu odsetek ustawowych, a nawet cofnął powództwo ponad kwoty wynikające ze stanowiska pozwanego (k 167 pismo powoda).

Pozostałe dwie kwestie wymagają natomiast bliższej analizy i omówienia.

Przede wszystkim korekcie sądu, w stosunku do stanowiska pozwanego wyrażonego w piśmie przygotowawczym, które zostało złożone w dniu 29.04.2014r. (k 165-168), podlegały terminy spełnienia świadczenia głównego przez pozwanego. Powód wskazał w treści tego pisma, że terminy te obliczał według dat uznania wpływających środków na jego rachunek bankowy. Ze stanowiskiem pozwanego nie można się zgodzić. Przypomnieć należy, że według treści łączącej strony umowy termin zapłaty był zachowany w dacie obciążenia rachunku zamawiającego (pozwanego). Daty obciążenia rachunku zamawiającego wynikają ze złożonych przez pozwanego do akt sprawy dowodów potwierdzających wykonanie transakcji (k 169-174). Daty obciążenia rachunku pozwanego nie pokrywają się zatem z datą uznania tych środków na rachunku bankowym powoda, przez co przyjęte przez pozwanego daty spełnienia świadczenia należało dostosować do ustalonej przez strony zasady wynikającej z § 7 ust. 2 umowy. Różnice były wprawdzie niewielkie (jednodniowe), niemniej jednak żądanie dotyczące zasądzenia odsetek ponad umówioną datę spełnienia świadczenia przez pozwanego, nie znajduje uzasadnienia i w tym zakresie zostało oddalone.

Odnosząc się natomiast do wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzonej tytułem odsetek ustawowych należności na raty, podnieść należy, że myśl przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...). Przepis ten wprowadza więc swoistą zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku, jednakże ze względu na swój wyjątkowy charakter musi być on interpretowany ściśle.

Powyższy przepis zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako „moratorium sędziego”. Obok charakteru procesowego ma także cechy normy materialnoprawnej (m.in. K. P., M. P.). Podstawą zastosowania przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki.

W każdym więc przypadku, należy rozważyć wszystkie okoliczności danej sprawy, dotyczące zarówno pozwanego, jak i powoda. Istotnym jest również, że decydując się na uwzględnienie, bądź oddalenie zgłoszonego wniosku, Sąd powinien dokładnie określić okoliczności przemawiające za dokonaniem rozstrzygnięciem. Oczywistym jest także, że powyższy przepis ma również zastosowanie w postępowaniu upominawczym, a dokładniej, w jego fazie wywołanej wniesieniem sprzeciwu (por. wyrok Sądu najwyższego z dnia 25 czerwca 1997 roku, sygn. akt II CKN 175/97, OSN 1997, Nr 12, poz. 207).

Mając na uwadze poczynione wyżej rozważania należy wskazać, iż jest rzeczą powszechnie znaną, że sytuacja finansowa szeroko rozumianej służby zdrowia, w tym szpitali, jest trudna. Ma na to wpływ wiele czynników, do których

między innymi zaliczyć można problemy z realizacją na rzecz szpitali należnych im od Narodowego Funduszu Zdrowia świadczeń, czy też kwestie związane z wysokością wynagrodzeń personelu medycznego i pielęgniarstwa.

W realiach niniejszej sprawy wymaga jednakże podkreślenia fakt, że pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. mimo problemów finansowych funkcjonuje i otrzymuje określone przychody.

Domagając się rozłożenia na raty zasądzonego na rzecz powoda świadczenia pozwany złożył do akt sprawy bilans finansowy, z którego wynika, iż jego aktywa na koniec roku 2012 wynosiły 21.232.941,46 zł, natomiast rezerwy na zobowiązania 267.289,95 zł. W dniu 30 września 2013r. aktywa sięgały kwoty 23.399.945,47 złotych, a rezerwy na zobowiązania 3.797.735,22 zł. (bilans k. 117). Ze złożonego rachunku zysków i strat sporządzonego za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 roku i od 1 stycznia do 31 grudnia 2013r. wynika też, że przychody pozwanego ze sprzedaży produktów wynosiły odpowiednio 48.878.470,79 zł i 36.322.402,68 zł., zaś przychody operacyjne, w tym dotacje odpowiednio 4.430.935,78 zł. i 2.063.749,78 zł. (rachunek zysków i strat k. 116 i k 118).

W ocenie Sądu wysokość środków finansowych jakimi w okresie objętym sporem obracał pozwany w ramach prowadzonej działalności, pozwala przyjąć, iż nie zachodzą żadne szczególne okoliczności uzasadniające konieczność rozłożenia na raty zasądzonego na rzecz powoda świadczenia. W tym zakresie należy mieć również na uwadze fakt, że poszczególne faktury przedstawiane pozwanemu przez powoda opiewały na kwoty od kilku do kilkudziesięciu tysięcy złotych. Pozwany mógł zatem, jak wynika z przedstawionych wyżej danych, nie narażając się na ewentualną utratę płynności finansowej, uregulować przynajmniej część z ciężących na nim zobowiązań. Ponadto pozwany, jako profesjonalny podmiot obrotu prawnego, przystępując do negocjacji warunków umów, zdawał sobie sprawę i należycie oceniał swoją sytuację finansową, przez co winien przewidywać potencjalne problemy z wypłacalnością mogące pojawić się w przyszłości. Mógł zatem domagać się takiego ukształtowania warunków umów, aby móc się wywiązać ze swojego zobowiązania, nie narażając się na ewentualne problemy z płynnością finansową.

Konkludując, stwierdzić należy, iż sytuacja, w której pozwany, z jednej strony świadomie i z premedytacją nie spłaca swoich zobowiązań, a z drugiej domaga się szczególnego traktowania, nie może zostać w ocenie Sądu zaakceptowana. O ile bowiem można zgodzić się z pozwanym, że prowadzona przez niego działalność oraz świadczone usługi mają szczególny charakter, o tyle nie sposób zgodzić się z przedstawianą przez niego konkluzją, że daje mu to prawo do spłacania ciężących na nim zobowiązań w dowolny sposób z pominięciem interesów wierzycieli.

Na marginesie wskazać należy, iż charakterystyczne jest przy tym postępowanie pozwanego, który przez wiele miesięcy nie realizuje swoich zobowiązań wobec powoda w najmniejszym nawet zakresie, nie reaguje na wezwania do zapłaty, nie negocjuje warunków spłaty zobowiązania, a przymuszony wydanym nakazem zapłaty, środki te znajduje i spełnia zobowiązanie główne w całości. Pozwany w sposób ewidentny naruszył zasady prawidłowej gospodarki finansowej, zasadę zaufania

i rzetelności w obrocie prawnym, a zatem jego wniosek o rozłożenie na raty zobowiązania wynikającego z naliczonych odsetek ustawowych, nie może zyskać akceptacji Sądu.

Te same zasady legły u podstaw rozliczenia kosztów niniejszego procesu. Należy przyznać racje powodowi, że spełnienie świadczenia po wniesieniu pozwu o nie, w zakresie obowiązku ponoszenia i rozliczania kosztów, traktowane jest jako przegranie sprawy.

Tym samym orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia treść 98 kpc. Brak było również podstaw, z przyczyn wyżej podanych, do zastosowania w niniejszej sprawie, jak chciał pozwany, normy płynącej z treści art. 102 kpc, tj. nie obciążania go kosztami procesu poniesionymi przez powoda. Na koszty poniesione przez powoda składa się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 3.600,00zł – ustalone na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. (Dz.U. 2002/163/1349 ze zm.), opłata skarbową za pełnomocnictwo w kwocie 17,00 zł- ustalona na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 roku, Nr 225, poz.1635 z późn. zm.) oraz kwota 7.953,00 zł uiszczona tytułem opłaty od pozwu. W

sumie koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 11.570,00 zł, i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji.